

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 200/2025-8

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], proti uzneseniu Okresného súdu Levice sp. zn. 1T/33/2022 z 25. októbra 2024 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a**.
2. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 27. decembra 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 13 ods. 3 a čl. 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a svojho práva podľa čl. 5 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd označeným uznesením všeobecného súdu. Sťažovateľ navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť, uložiť zákaz pokračovať v porušovaní jeho práv a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie. Sťažovateľ požiadal o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.
2. Z ústavnej sťažnosti a napadnutého uznesenia vyplýva nasledovný stav veci:
3. Sťažovateľ bol 5. júna 2019 na základe európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného Okresným súdom Galanta v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Tp/11/2019 zadržaný v Maďarsku v meste Szeged. Išlo o jeden z celkom troch európskych zatýkacích rozkazov vydaných pre účely zadržania sťažovateľa Okresným súdom Galanta, Okresným súdom Košice II a Okresným súdom Levice

(ďalej len „okresný súd“). Sťažovateľ sa v tom čase už nachádzal v predbežnej väzbe v súvislosti s trestnou činnosťou spáchanou v Maďarsku.

4. Sťažovateľ bol v Maďarsku následne odsúdený rozsudkami Okresného súdu Szeged číslo 19.B.2000/2019/161 a taktiež Súdu mesta Szeged číslo 1.Bf.45/2021/31 na trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov a 6 mesiacov s tým, že 22. marca 2022 bol podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody. Sťažovateľ sa od 22. marca 2022 do odovzdania na územie Slovenskej republiky 29. apríla 2022 nachádzal vo vydávacej väzbe v Maďarsku.

5. Rozsudkom okresného súdu sp. zn. 1T/33/2022 z 31. októbra 2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2To/97/2022 z 18. januára 2023 bol sťažovateľ uznaný vinným z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu lúpeže spolupáchateľstvom a iné, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov.

6. Okresnému súdu bolo 10. apríla 2024 Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky postúpené podanie sťažovateľa, ktorého obsahom bola žiadosť o započítanie väzby a trestu odňatia slobody uloženého v Maďarsku do nepodmienečného trestu odňatia slobody uloženého okresným súdom v konaní vedenom pod sp. zn. 1T/33/2022.

7. Uznesením okresného súdu z 31. júla 2024 vyššia súdna úradníčka rozhodla tak, že započítala odsúdenému sťažovateľovi do uloženého úhrnného trestu odňatia slobody výkon vydávacej väzby v Maďarsku od 22. marca 2022 do 29. apríla 2022. Proti uzneseniu vyššej súdnej úradníčky podal sťažovateľ sťažnosť, ktorou namietal, že mu mala byť započítaná celá doba od jeho zadržania a obdobie výkonu trestu odňatia slobody na území Maďarska, teda obdobie od 5. júna 2019 do 22. marca 2022.

8. Namietaným uznesením okresného súdu z 25. októbra 2024 bola sťažnosť sťažovateľa zamietnutá.

9. Okresný súd v namietanom uznesení poukázal na ustanovenia § 45 ods. 1 a 5 a Trestného zákona a § 521 ods. 6 Trestného poriadku a uviedol, že pre započítanie doby zadržania, resp. väzby do uloženého trestu odňatia slobody, je relevantné len obdobie, v ktorom bol obvinený obmedzený na osobnej slobode v súvislosti s trestnou vecou vedenou na okresnom súde pod sp. zn. 1 T/33/2022. Ide o obdobie od podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody v Maďarsku po právoplatné odsúdenie okresným súdom v trestnej veci sp. zn. 1 T/33/2022. Vydávacia väzba obvineného trvala od 22. marca 2022 do 29. apríla 2022 a väzba na území Slovenskej republiky trvala od 29. apríla 2022 do 18. januára 2023.

10. Započítanie časového úseku obmedzenia osobnej slobody odsúdeného sťažovateľa v trvaní od 5. júna 2019 do 22. marca 2022 nie je podľa okresného súdu možné a nemá oporu v zákone, pretože toto obmedzenie osobnej slobody nebolo v súvislosti s trestným konaním vedeným okresným súdom pod sp. zn. 1 T/33/2022, v ktorom došlo k jeho odsúdeniu, ale v súvislosti s trestným konaním vedeným na území Maďarska. Ide o dve odlišné trestné konania vedené pre odlišné skutky. Okresný súd sťažnosť preto ako nedôvodnú zamietol.

II.

Argumentácia sťažovateľa

11. Sťažovateľ poukazuje na to, že obžaloba bola podaná na okresnom súde pre tri skutky, a to lúpež z 11. októbra 2017 v Šali, lúpež z 25. apríla 2019 v Košiciach a lúpež z 30. mája 2019 v Leviciach. Tvrdí, že bol zadržaný 5. júna 2019 na základe európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného Slovenskými štátnymi orgánmi v súvislosti so skutkom lúpeže z 11. októbra 2017 v Šali, pre ktorý už 11. apríla 2019 vyšetrovateľ vznesol sťažovateľovi obvinenie, čím nadobudol práva obvineného.

12. Podľa sťažovateľa vedenie dvoch alebo viacerých paralelných trestných konaní proti sťažovateľovi s dôsledkom väzobného stíhania a uloženia trestu odňatia slobody maďarskými orgánmi na území Maďarska nezabavuje okresný súd podľa § 45 ods. 4 Trestného zákona povinnosti prihliadať na túto skutočnosť pri určení úhrnného trestu odňatia slobody v trestnom konaní vedenom proti nemu ako obvinenému od 11. apríla 2019. Sťažovateľ uvádza, že mal legitímne očakávanie, že okresný súd bude v konaní vedenom pod sp. zn. 1T/33/2022 postupovať podľa ustanovenia § 45 ods. 2 a ods. 5 Trestného zákona a § 414 Trestného poriadku. Na území Maďarska sa zúčastnil úkonov trestného konania vedeného slovenskými orgánmi, ktoré vyústili do právoplatného rozsudku a výkonu trestu odňatia slobody.

13. Sťažovateľ poukazuje na stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. R45/2014 a nález ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 435/2021.

14. Ako kľúčový argument sťažovateľ označuje nezohľadnenie právoplatného odsúdenia maďarským súdom v trestnom konaní vedenom v rovnakom čase ako slovenské trestné konania, tak aby bolo naplnené ustanovenie § 7b ods. 2 Trestného zákona v spojení s ustanovením § 2 ods. 2 Trestného zákona. Sťažovateľ očakával uplatnenie zásady primeranosti trestu a započítanie celého obdobia od 5. júna 2019 do 18. januára 2023 do uloženého trestu odňatia slobody.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

15. Ústavný súd vo veciach patriacich do právomoci všeobecných súdov nie je alternatívnou ani mimoriadnou opravnou inštanciou (II. ÚS 1/95, II. ÚS 21/96). Posúdenie veci všeobecným súdom sa môže stať predmetom kritiky zo strany ústavného súdu iba v prípade, ak by závery, ktorými sa všeobecný súd vo svojom rozhodovaní riadil, boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne. O arbitrárnosti (svojvôli) pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom by bolo možné uvažovať len v prípade, ak by sa tento natoľko odchýlil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam (I. ÚS 115/02, I. ÚS 12/05, I. ÚS 382/06).

16. Podľa § 45 ods. 1 Trestného zákona ak sa viedlo proti páchatel'ovi trestné stíhanie vo väzbe a dôjde v tomto konaní k jeho odsúdeniu, započíta sa mu doba strávená vo väzbe do uloženého trestu, prípadne do úhrnného trestu, spoločného trestu alebo súhrnného trestu, ak je vzhľadom

na druh uloženého trestu započítanie možné. Rovnako sa postupuje, ak súd upustí od uloženia súhrnného trestu alebo ďalšieho trestu.

17. Podľa § 45 ods. 3 Trestného zákona ak bol páchatel' súdom alebo iným orgánom potrestaný a došlo k jeho odsúdeniu pre ten istý skutok, započíta sa mu vykonaný trest do uloženého trestu, ak je vzhľadom na druh uloženého trestu započítanie možné. Rovnako postupuje súd, ak páchatel'ovi uložil úhrnný trest, spoločný trest alebo súhrnný trest.

18. Podľa § 45 ods. 5 Trestného zákona podľa rovnakých zásad súd postupuje aj v prípade, ak bol páchatel' vo väzbe v cudzine alebo ak bol potrestaný orgánom cudzieho štátu pre ten istý skutok.

19. Ako vyplýva z namietaného uznesenia, okresný súd skúmal okolnosti obmedzenia osobnej slobody sťažovateľa od 5. júna 2019 do 22. marca 2022 a konštatoval, že tak predbežná väzba, ako aj výkon trestu odňatia slobody v Maďarsku sa týkali trestnej činnosti spáchanej sťažovateľom v Maďarsku. Okresný súd zdôraznil, že započítanie predmetného časového úseku obmedzenia osobnej slobody nebolo v súvislosti s trestným konaním vedeným okresným súdom pod sp. zn. I T/33/2022, v ktorom došlo k jeho odsúdeniu, ale v súvislosti s trestným konaním vedeným pre iné skutky na území Maďarska, teda ide o dve odlišné trestné konania vedené pre odlišné skutky. Okresný súd posúdil vec v súlade s ustanovením § 45 Trestného zákona a dôvody nevyhovenia sťažovateľovej žiadosti o započítanie väzby a výkonu trestu náležite odôvodnil.

20. K stanovisku najvyššieho súdu č. R 45/2014 a nálezu ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 435/2021, na ktoré sťažovateľ poukázal vo svojej argumentácii, ústavný súd uvádza, že tieto nie sú v konkrétnej sťažovateľovej veci relevantné, pretože sa týkajú započítania doby obmedzenia osobnej slobody zaistením alebo zadržaním, ku ktorému došlo v bezprostrednej súvislosti s trestným činom, za ktorý bol neskôr páchatel'ovi uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, netýkajú sa však špecifickej situácie, v ktorej sa nachádza sťažovateľ, teda jeho snahy dosiahnuť započítanie väzby a výkonu trestu odňatia slobody v súvislosti s iným trestným konaním. Práve skutočnosť, že sťažovateľovi bola osobná sloboda obmedzená v súvislosti s iným trestným konaním pre trestnú činnosť páchanú v cudzom štáte, bola rozhodujúca z hľadiska posúdenia splnenia podmienok pre započítanie väzby a trestu odňatia slobody. Skutočnosť, že sťažovateľovi bolo ešte 11. apríla 2019 vznesené obvinenie pre skutok spáchaný na území Slovenskej republiky, nemá priamu súvislosť s v tom čase obmedzenou osobnou slobodou sťažovateľa z iných dôvodov, t. j. v súvislosti s trestným konaním na území Maďarska pre skutky tam spáchané.

21. Ústavný súd preto dospel pri predbežnom prerokovaní k záveru, že medzi napadnutým uznesením a obsahom označených základných práv neexistuje taká relevantná súvislosť, na základe ktorej by po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie mohol reálne dospieť k záveru o ich porušení. Na základe uvedeného ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

22. Podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde navrhovateľovi, ktorý požiada o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, ústavný súd môže ustanoviť právneho zástupcu, ak to odôvodňujú majetkové pomery navrhovateľa a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie

nároku na ochranu ústavnosti. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom ustanoviť. V prípade ústavnej sťažnosti, pri ktorej je daný dôvod na jej odmietnutie, ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti.

23. Preto neboli splnené podmienky na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom a žiadosti sťažovateľa podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde nebolo vyhovené.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. apríla 2025

Robert Šorl
predseda senátu